

ဂီတစာဆို မောင်ကျော်ဇော်၏ လေရှူးသုန်သုန် ဝတ္ထုသီချင်း လေ့လာချက်*

အေးစုငြိမ်း^၁

စာတမ်းအကျဉ်း

ဂီတစာဆို မောင်ကျော်ဇော်၏ လေရှူးသုန်သုန် ဝတ္ထုသီချင်းကိုလေ့လာရာတွင် ဝတ္ထုကို သီချင်း အဖြစ် ဖန်တီးပုံဖော်ရာ၌ စကားလုံးအသုံးအနှုန်းရွေးချယ်သုံးစွဲမှုနှင့် သံစဉ်အဆွဲအငင် လေယူ လေသိမ်း ပုံဖော်နိုင်မှု၊ ရသခံစားမှု ပေးစွမ်းနိုင်မှုတို့အပေါ်မူတည်၍ လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။ ထိုသို့လေ့လာခြင်းဖြင့် ဝတ္ထုနှင့် သီချင်း၏ ဩဇာသက်ရောက်မှုသဘော တစ်နည်းအားဖြင့် ရသစာပေတို့၏ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ကူးလူး ဆက်နွှယ်မှု သဘောကိုလေ့လာနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

သော့ချက်ဝေါဟာရ - ဝတ္ထု၊ သီချင်း၊ ရသခံစားမှု၊ ဩဇာသက်ရောက်မှု၊ ဆက်နွှယ်မှု

နိဒါန်း

ကဗျာ၊ ဝတ္ထု၊ ပြဇာတ်၊ သီချင်း စသည်တို့သည် ရသစာပေအနွယ်ဝင်များဖြစ်ကြပါသည်။ ရသစာပေများ ဖြစ်ကြသည့်နည်းတူ ကဗျာဖြစ်စေ၊ ဝတ္ထုဖြစ်စေ၊ ပြဇာတ်ဖြစ်စေ၊ သီချင်းဖြစ်စေ ရသ ခံစားမှုများကို ပေးစွမ်းနိုင်ကြသည်ချည်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ရသခံစားမှုပေးစွမ်းမှုရှိမရှိကို စကား အသုံးအနှုန်း၊ ကာရန် နဘော အစပ်အဟပ်၊ ဂုဏ်အလင်္ကာတန်ဆာဆင်မှု၊ ရသမြောက်ဖန်တီးနိုင်မှု စသော နည်းနာများဖြင့် ချိန်ထိုးလေ့လာရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ယခုလေ့လာတင်ပြထားသော ဂီတစာဆိုမောင်ကျော်ဇော်၏ လေရှူးသုန်သုန် ဝတ္ထုသီချင်းသည် ဆရာမြသန်းတင့်၏ လေရှူးသုန်သုန် ဘာသာပြန်ဝတ္ထုကို ပြန်လည်ခံစားကာ ဖွဲ့ဆိုထားသော သီချင်း တစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါသည်။ လေရှူးသုန်သုန် ဝတ္ထုသည် အမေရိကန် စာရေးဆရာမ မာဂရက်မစ်ချယ်၏ Gone With the Wind ဝတ္ထုကို ဆရာမြသန်းတင့်က ဘာသာပြန်ထားသော နာမည်ကျော် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါ သည်။ ဆရာမြသန်းတင့် ဘာသာပြန်သော လေရှူးသုန်သုန်ဝတ္ထုသည် ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေ ဘာသာပြန်ဆုရရှိခဲ့သော ဝတ္ထုလည်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ နာမည်ကျော်ကြားပြီးသော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ဝတ္ထုအရသာမပျက်အောင် ပြန်လည် ခံစားကာ သီချင်းအဖြစ် ပုံဖော်ထားသည့် သီချင်းကို ဤစာတမ်း တွင် လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။

ထိုသို့လေ့လာရာတွင် ဝတ္ထုအရသာမပျက်အောင် သုံးနှုန်းရွေးချယ်သွားသည့် ဂီတစာဆို၏ တေးသီချင်း အရေးအဖွဲ့စွမ်းရည် တစ်နည်းအားဖြင့် တေးရေးဆရာ၏ စကားလုံးအသုံးအနှုန်း ရွေးချယ် သုံးနှုန်းမှု၊ သံစဉ် အဆွဲအငင်လေယူလေသိမ်းပုံဖော်နိုင်မှု၊ ရသခံစားမှုပေးစွမ်းနိုင်မှု စသည့်အချက်များကို အဓိကထားကာ လေ့လာတင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့လေ့လာခြင်းဖြင့် ဝတ္ထု၏ သီချင်းအပေါ် ဩဇာသက်ရောက်မှုသဘော တစ်နည်းအားဖြင့် ရသစာပေတို့၏ ကူးလူးဆက်နွှယ်မှုသဘောများကို လေ့လာသိရှိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်မိပါသည်။

* Best Paper Award Winning paper in Myanmar (2.22)

¹ မြန်မာစာပေ၊ ပဲခူးတက္ကသိုလ်။

၁။ သုတေသနနောက်ခံ

ဤစာတမ်းကို လေ့လာသုတေသနပြုရာတွင် ဂီတစာဆိုမောင်ကျော်ဇော၏ ဝတ္ထုသီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သော လေရူးသုန်သုန်သီချင်း (ကျော်ဇော၊ မောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၀-၂၉၁)ကို အလေ့လာခံအဖြစ်ထားကာ လေ့လာသုတေသန ပြုထားပါသည်။ ဂီတစာဆို မောင်ကျော်ဇောသည် နာမည်ကြီး ဝတ္ထုများဖြစ်သော ဒဂုန်တာရာ၏ မေ၊ တက္ကသိုလ်ဘုန်းနိုင်၏ မိုးညအိပ်မက်မြူ၊ မောင်သိန်းဆိုင်၏ ပုဂံမြို့သူ၊ ဗန်းမော် တင်အောင်၏ ရွှေပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေး၊ မောင်သာရ၏ ကတ္တီပါဖိနပ်စီး ရွှေထီးစောင်း၊ အောင်လင်း၏ ရင်ပွင့်လေသောအခါ၊ သိန်းသန်းထွန်း၏ မပန်ပါနဲ့ကြွေချင်တယ်၊ ငြိမ်းကျော်၏ အပြာရောင်သစ်ခွပွင့် တို့၏သမိုင်းအစ စသည့်ဝတ္ထုများကို ပြန်လည်ခံစားကာ သီချင်းများ အဖြစ် ပုံဖော်ဖန်တီးရေးဖွဲ့ခဲ့ရာတွင် ယခုလေ့လာတင်ပြထားသော လေရူးသုန်သုန်သီချင်းသည်လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုလေရူး သုန်သုန်ဝတ္ထုသီချင်းကို တေးသံရှင် ခင်ညွန့်ရည်က သီဆိုခဲ့ပါသည်။

လေရူးသုန်သုန်ဝတ္ထုသည် အမေရိကန်စာရေးဆရာမ မာဂရက်မစ်ချယ်၏ Gone With the Wind ဝတ္ထုကို ဆရာမြသန်းတင့်က ဘာသာပြန်ထားသော နာမည်ကျော်ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။ မူရင်းဝတ္ထု သည် ၁၉၃၆ ခုနှစ်တွင်ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး အမေရိကန် ပြည်တွင်းစစ်ကို နောက်ခံကျော်ရိုးထား၍ ရေးဖွဲ့ထား သော အချစ်၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေးဝတ္ထုရှည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝတ္ထုကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မဖြစ်မီက ဆရာနန္ဒက လေရူးသုန်သုန်ဟူသော အမည်ဖြင့်ပင် မြန်မာမှုပြုကာ ဝတ္ထုရေးခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။ ဆရာမြသန်းတင့်က ဆရာနန္ဒဆီမှ ခွင့်ပြုချက်ယူကာ ထိုအမည်ဖြင့်ပင် ဘာသာပြန်ခဲ့ရာ ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် အမျိုးသားစာပေ ဘာသာပြန်ဆုရရှိခဲ့ပါသည်။

ဝတ္ထုတွင်ဇာတ်ဆောင်များအဖြစ် စကားလက်အိုဟာရာ၊ ရက်ဘတ်တလာ၊ အက်ရှလေ၊ မီလာနီကလင်တန်တို့၏ မတူညီသော စိတ်နေစိတ်ထားများ၊ အတွေးအခေါ်များ၊ စရိုက်များ၊ နိုင်ငံရေး အခြေအနေများ၊ လူမှုဆက်ဆံရေးအခြေအနေများဖြင့် ရောယှက်ကာ ရသမြောက်အောင် သရုပ်ဖော် ထားသည်ကို တွေ့မြင်ရပါ သည်။

ဝတ္ထုတွင် အမေရိကန်တောင်ပိုင်းကျော်ဂျီယာပြည်နယ်မှ လူချမ်းသာမျိုးရိုး အိုဟာရာမိသားစုမှ မျက်လုံးစိမ်းများနှင့် စကားလက်၊ ဝတ်ကောင်းစားလှဝတ်ကာ ကပွဲများတွင် ပျော်မွေ့၍ ပုရိသယောက်ျား တို့ကို ဖမ်းစားထားသော စကားလက်၊ စရိုက်မတူသည့် အက်ရှလေကိုမှ တစ်ဖက်သတ် ချစ်မိသူ စကားလက်၊ အက်ရှလေမှ မီလာနီကိုလက်ထပ်သွားသဖြင့် အက်ရှလေကို အရွံ့တိုက်ချင်စိတ်ဖြင့် အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ်တွင် ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုမချစ်ဘဲယူခဲ့သော စကားလက်၊ ပြည်တွင်း စစ်ကြောင့် ယောက်ျားအသက်ဆုံးကာ ကလေးတစ်ယောက်နှင့် မုဆိုးမဖြစ်ခဲ့သော စကားလက်၊ ပြည်တွင်းစစ် ဖြစ်ပြီးချိန် အတ္တလန်တာမှ မီးနေသည် မီလာနီကို မြင်းလှည်းအိုကလေးနှင့် မြိုင်သာယာကို ခေါ်ပြန်လာ သည့်နေ့မှစ၍ ဆင်းရဲမှု လောကဓံများကို ခံစားခဲ့ရသော စကားလက်၊ မီးရှို့ဖျက်ဆီးခံရသော ယာတောနှင့် မြိုင်သာယာအိမ်ကို အသက်လိုခင်တွယ်ခဲ့သော စကားလက်၊ မြိုင်သာယာကိုဝင်ကာ စော်ကားသော ယန်းကီးစစ်သားကို သေနတ်နှင့်ပစ်သတ်ခဲ့ရာမှ ဘဝတွင် ကြောက်စရာအရှိမခံခဲ့သော စကားလက်၊ မိသားစုစီးပွားရေး ကြပ်တည်းနေချိန်တွင် ညီမဖြစ်သူ၏ ချစ်သူကို လုယူလက်ထပ်ကာ

အခွန်ငွေပေးရာတွင် ဖြေရှင်းခဲ့သော စကားလက်၊ မြေရှင်ပဒေသရာဇ်စနစ်၊ ကျွန်ကုန်ကူးစနစ်တွင် မိန်းမတို့၏ ဗိုင်းကောင်း ကျောက်ဖိစနစ်အောက်မှ ရုန်းထွက်ကာ ငွေမျက်နှာကိုသာ အလေးထားခဲ့သော စကားလက်၊ ပိုက်ဆံ ချမ်းသာရန်အတွက် ဘာမဆိုလုပ်မည်ဟူသော ခံယူချက်ရှိသူ ရက်ဘတ်တလာ ထက်ပင် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်သော စကားလက်၊ အနီးတွင်ရှိနေသော ရက်ဘတ်တလာ၏ အချစ်ကိုမမြင်ဘဲ တစ်သက်တာလုံး အက်ရှလေကိုသာ ချစ်သည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့မိသော စကားလက်၊ ဘဝတွင် အတွယ်တာ ရဆုံးသောသူများကို ဆုံးရှုံးပြီးနောက် “ဒါတွေကို ခုမစဉ်းစားသေးဘူး၊ မနက်ဖြန်မှစဉ်းစားမယ်”ဟု ရေရွတ်ရင်း ခွန်အားဖြည့်ခဲ့သော စကားလက်၏ ဘဝအနိမ့်အမြင့်သရုပ်ကို နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေးများ ရောယှက်၍ ပုံဖော်ဖန်တီးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုသို့ လေရှူးသုန်သုန် ဝတ္ထုဖတ်ရင်း စကားလက်၏ ဘဝအနိမ့်အမြင့်ခံစားမှုများနောက်သို့ ရင်မောစွာ လိုက်ပါစီးမော့ခဲ့ရသော ခံစားမှုကို ဂီတစာဆို မောင်ကျော်ဇောက သီချင်းအဖြစ် ပြန်လည် ခံစားဖန်တီးသောအခါ ဝတ္ထုကဲ့သို့ ရသခံစားမှု ပေးစွမ်းနိုင်မှုရှိ/မရှိကို ဆက်စပ်လေ့လာ သုတေသန ပြုထားပါသည်။

၂။ စာပေလေ့လာဆန်းစစ်ချက်

ယခုလေ့လာတင်ပြမည့် ဂီတစာဆို မောင်ကျော်ဇော၏ လေရှူးသုန်သုန် ဝတ္ထုသီချင်းကို လေ့လာတင်ပြ ထားသော ကျမ်း၊ စာတမ်းဟူ၍ မရှိခဲ့သောကြောင့် လေ့လာတင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့လေ့လာရာတွင် ဂီတသီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ သီချင်းဖန်တီးပုံဖော်ရာ၌ တေးရေး ဆရာ၏ စကားလုံးအသုံးအနှုန်း ရွေးချယ်သုံးနှုန်းမှု၊ သံစဉ်အဆွဲအငင် လေယူလေသိမ်း ပုံဖော်နိုင်မှု၊ ရသခံစားမှု ပေးစွမ်းနိုင်မှု စသည့် အချက်များကို အဓိကထားကာ လေ့လာတင်ပြ သွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

၃။ သုတေသနမေးခွန်းနှင့် သုတေသန ပြဿနာ

သီချင်းဖန်တီးမှုများကို လေ့လာကြည့်လျှင် ကဗျာမှသီချင်းအဖြစ် ကူးပြောင်းစပ်ဆိုမှုများ ရှိသကဲ့သို့ ဝတ္ထုများကိုသီချင်းအဖြစ် စပ်ဆိုမှုများလည်း ရှိပါသည်။ ရှေးကပင် တေးပြုစာဆိုများက (၅၅၀) ဇာတ်တော်များ၊ ဇာတကဝတ္ထုများကို ဗုဒ္ဓဝင်သီချင်းအဖြစ် စပ်ဆိုခဲ့သောအစဉ်အလာရှိခဲ့ပါသည်။ အနုပညာ ပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခုမှတစ်ခုသို့ ပြောင်းလဲဖန်တီးသည့်သဘောဖြစ်ပြီး အကြောင်းအရာတစ်ခု တည်းကို သင်္ကေတပြောင်းကာ ဖန်တီးသည့် သဘောမျိုးဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာတမ်းကိုပြုစုလေ့လာရာတွင် -

- (၁) ဝတ္ထုဖန်တီးမှုနှင့် သီချင်းဖန်တီးမှု ကွာခြားမှုရှိပါသလား။
- (၂) ဝတ္ထုကို သီချင်းအဖြစ်ဖန်တီးရာတွင် မည်သို့ဩဇာသက်ရောက်မှုရှိသနည်း။

ဟူသော သုတေသနမေးခွန်းများကို အခြေတည်ကာ လေ့လာသုတေသနပြုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုမေးခွန်းများနှင့်ဆက်စပ်၍ ဝတ္ထုနှင့်သီချင်းသည် ရသခံစားမှုပေးစွမ်းနိုင်ပုံချင်း တူ/မတူဟူသော ပြဿနာ ပေါ်ပေါက်လာရာမှ ထိုမေးခွန်းနှင့် ပြဿနာများကို အဖြေရှာရန်အတွက် ဤသုတေသနကို ပြုစုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၄။ သုတေသနနည်းနာ

ဤသုတေသနကိုလေ့လာရာတွင် ဝတ္ထုဖန်တီးမှုသဘောတရားစာအုပ်များ၊ သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖန်တီးမှု သဘောတရားဆိုင်ရာ စာအုပ်စာတမ်းများကိုကိုးကား၍ ဆန်းစစ်လေ့လာသည့်နည်းနာကို အသုံးပြုကာ သုတေသနပြုထားပါသည်။ နာမည်ကျော် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ပြန်လည်ခံစားကာ သီချင်းအဖြစ် ပုံပြောင်း ဖွဲ့ဆိုမှုကို လေ့လာသုတေသန ပြုထားခြင်းဖြစ်ရာ ဝတ္ထုဖန်တီးမှုဆိုင်ရာ သီအိုရီများ၊ သီချင်း တစ်ပုဒ် ဖန်တီးမှုဆိုင်ရာ သီအိုရီများကို အသေးစိတ်တင်ပြခြင်းမပြုဘဲ ဝတ္ထုနှင့်သီချင်း၏ ဆက်နွယ်မှု သဘောတရားကို ဖော်ပြနိုင်မည့် ကြောင်းကျိုးဆက်နွယ်မှုဆိုင်ရာသုတေသနဒီဇိုင်းဖြင့် ချဉ်းကပ်လေ့လာ သုတေသနပြုသွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

၅။ စိစစ်လေ့လာချက်

လေရူးသုန်သုန် ဝတ္ထုသီချင်းကို လေ့လာရာတွင် အလွမ်းသီချင်းရေးတဲ့မောင်ကျော်ဇော၏ ရင်ဘတ်ထဲမှ လာသောသီချင်းများ (၂၀၂၀၊ လင်းလွန်းခင်စာပေတိုက်) စာအုပ်မှ လေရူးသုန်သုန်သီချင်း (မောင်ကျော်ဇော၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၀-၂၉၁)ကို အလေ့လာခံအဖြစ် တင်ပြထားပါသည်။ ထိုသို့လေ့လာရာတွင် တေးသီချင်းတစ်ပုဒ် ချင်းစီကို အခန်းငယ်များခွဲကာလေ့လာပြီး စကားအသုံးအနှုန်း၊ အသံအနေအထား၊ ဝတ္ထုအပေါ်ထင်ဟပ်နိုင်မှု၊ ရသခံစားမှု တို့ကို အသေးစိတ်လေ့လာတင်ပြသွားမည်ဖြစ်ပါသည်။

ပထမအပိုဒ်

ပထမအပိုဒ် သီချင်းအစတွင် “အို” ဟူသော အာလုပ်စကားဖြင့်စကာ “လေရူးသုန်သုန်” ဟူသော စကားကို နှစ်ကျော့ပြန်ဆိုထားသည်။ ဝတ္ထုနာမည်ကို ထပ်ခါထပ်ခါ တင်ပြရေးဖွဲ့ထားခြင်းဖြင့် ဝတ္ထု၏အဋ္ဌေအသက်ကို စတင်ခံစားရအောင် ဖန်တီးထားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ဆက်လက်၍ -

“အချစ်တွေဆုံးပြီးကာမှ အချစ်ဆုံးဆိုတာ ပေါ်လာခဲ့ပုံ
အချစ်ဆိုတာနဲ့ ဝေးရတဲ့အခါ ကျယ်ပြန့်တဲ့မြေပြင်ကမ္ဘာမှာ
နေချင်စရာဘယ်မှာရှာမတွေ့ တစွေ့စွေ့ တမြေမြေ ဆွေးရပုံ
အို (လေရူးသုန်သုန်) ၂ ” (ကျော်ဇော၊မောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၀)

ဟူ၍ ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။ စကားလက်အနေဖြင့် ဘဝတစ်သက်တာလုံး အက်ရှလေကိုမျက်နှာကိုသာ ကြည့်ကာ အချစ်ကြီးချစ်ခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင်မှ ရက်ဘတ်တလာကသာ မိမိတကယ်ချစ်ရသူ ဖြစ်ကြောင်း သိရပုံ၊ သို့သော် ရက်ဘတ်တလာက စကားလက်ကို စွန့်ခွာသွားသောအခါမှ အချစ်ကိုရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ပုံ၊

စကားလက် တကယ်ချစ်ရသူသည် ရက်ဘတ်တလာဖြစ်ကြောင်း နားလည်ခဲ့ရသော စကားလက်၏ ဖြစ်ပုံတို့ကို သိရှိပြီးဖြစ်သူတို့အဖို့ သီချင်းစာသားများကို ပို၍နားလည်စေမည်ဖြစ်ပါသည်။

“အချစ်တွေဆုံး၊ အချစ်ဆုံး၊ အချစ်”ဟူ၍ “အချစ်” ဟူသောစကားကို နီးနီးကပ်ကပ်သုံးကာ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ရေးသားထားသည့်အတွက် ရွတ်ဆိုရလွယ်ကူချောမွေ့သည့်အပြင် အချစ်နှင့်ဝေးခဲ့ရသည့် အဖြစ်ကို ပို၍ပေါ်လွင်လာစေပါသည်။ ချစ်သူမရှိသောအရပ်တွင် နေချင်စရာနေရာရှာမတွေ့ဖြစ်ရပုံကို “ကျယ်ပြန့်တဲ့ မြေပြင်ကမ္ဘာမှာ နေချင်စရာဘယ်မှာရှာမတွေ့” ဟု နဘောထပ်အဖွဲ့ကိုသုံးကာ ဖွဲ့စပ်ထား ရာ အချစ်မရှိသည့်အခါ နေစရာနေရာလေး တစ်ခုပင် မရှိသည့်အဖြစ်ကို ပို၍ပေါ်လွင်လာစေပါသည်။ ဆက်လက်ပြီး “တစ္ဆေ့ တမြေ့မြေ့ ဆွေးရပုံ” ဟူ၍ အသံတူများကို နီးနီးကပ်ကပ် သုံးနှုန်းထားသည့် အတွက် ဆွေးရပုံလွမ်းရပုံသည် တစ်ခဏလေးမဟုတ်ဘဲ တသသဆွေးနေရသည့် ဖြစ်အင်ကို ပို၍ ထင်ရှားစေပါသည်။ ထို့နောက် “အို” ဟူသော အာမေဠိတ်စကားကို ထပ်ဖွဲ့ကာ “လေရူးသုန်သုန်” ဟူသောအဖွဲ့ကို နှစ်ခါကျော့ကာ ပြန်ဆိုထားပါသည်။ ထိုသို့ ပထမအပိုဒ်၏ အစရာအဆုံးတွင် ပါ “အို” ဟူသော အာမေဠိတ်စကားနှင့် “လေရူးသုန်သုန်” ဟူသော စကားကိုဖွဲ့ထားသဖြင့် သီချင်းစပ်ဆိုထား သော အကြောင်းအရာနှင့် ကွာဟသွားခြင်းမရှိဘဲ ခံစားမှုရသကဲ့ ပို၍ပေးစွမ်းနိုင်သည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

ဒုတိယအပိုဒ်

ဒုတိယအပိုဒ်တွင် စကားလက်နှင့် ရက်ဘတ်တလာတို့၏ လွဲရသောအဖြစ်ကိုပင် ထပ်မံ စပ်ဆိုထားသည် ကို တွေ့ရပါသည်။

“ချစ်သူကိုတွေ့နေရက်နဲ့ တွေ့သူကို မချစ်သာ
မေတ္တာနဲ့ ချစ်လာတဲ့ တစ်နေ့ကျတော့လည်း
လွဲရတဲ့အဖြစ်က ကြုံ၊
ဪ ဖြစ်ရပုံများ၊ အချစ်ကကုန်သွားမှပဲ” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၀)

ဟူ၍ ချစ်သူနှင့်အနီးဆုံးမှာရှိနေပြီး ချစ်သူကို အမြဲတွေ့နေပါသော်လည်း မချစ်မနှစ်သက်ခဲ့ဘဲ နောက်ဆုံးတွင် တကယ်ချစ်ရသူမှာ ထိုသူဖြစ်ကြောင်း သိရသည့်အချိန်တွင် နောက်ကျနေပြီဖြစ်ကြောင်း ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။ ဝတ္ထုထဲတွင် ရက်ဘတ်တလာက စကားလက်အနားတွင် အမြဲရှိနေပြီး အစစအရာရာ ဖြည့်ဆည်းပေးနေသော်လည်း စကားလက်က ရက်ဘတ်တလာကို မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ အက်ရှလေကိုသာ စွဲလမ်းနေပြီး နောက်ဆုံး ရက်ဘတ်တလာက စကားလက်အပေါ် စိတ်ကုန်သွားသော အချိန်ကျမှ စကားလက်က မိမိတကယ်ချစ်ရသူသည် အက်ရှလေမဟုတ်ဘဲ ရက်ဘတ်တလာဖြစ်ကြောင်းသိရပုံ၊ ထိုသို့သိရသည်မှာ နောက်ကျသွားပြီဖြစ်ပုံတို့ကို ရေးသားထားရာ ထိုအကြောင်းအရာတစ်ခုလုံးကို ခြုံငုံမိစေမည့် သီချင်းစာသားများဟုဆိုနိုင်ပါသည်။

ထိုအဖွဲ့တွင် “ချစ်သူကိုတွေ့နေရက်” “တွေ့သူကိုမချစ်သာ” ဟူ၍ စကားလုံးများကို ရှေ့နောက် ပြောင်းပြန်ပြုကာ ရေးသားထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ စကားလုံးများ၏ ဆင်တူမှုကြောင့် ဆိုလိုသော အနက်အဓိပ္ပာယ်သည် ပို၍ထင်ရှားလေးနက်လာစေပါသည်။ ထို့ပြင် “မချစ်သာ မေတ္တာနဲ့ချစ်လာတဲ့

တစ်နေ့ကျတော့လည်း လွဲရတဲ့အဖြစ်ကြုံ” ဟူသော အဖွဲ့တွင်လည်း “သာ၊ တာ၊ လာ” ဟူ၍ သံလွင် များကို နီးနီးကပ်ကပ်ဖွဲ့ကာ နောက်အဖွဲ့များတွင် “တစ်၊ နေ၊ ကျ၊ တော့၊ ရ၊ တဲ့၊ ဖြစ်” ဟူသော သံလွင်များကို ဆက်တိုက်ဖွဲ့ထားရာ သာယာပျော်ရွှင်ဖွယ်ခံစားမှုကို ရခါနီးတွင်မှ မရတော့သောဖြစ်ရပ် ကို အသံများကြောင့် ခံစားမိလာစေပါသည်။

ဆက်လက်၍ “ဪ..ဖြစ်ရပုံများ” ဟူသော အာမေဇိုတ်စကားကို သုံးကာရေးဖွဲ့ထားသဖြင့် ကရုဏာသက်ဖွယ် လေသံပေါ်လွင်လာစေပါသည်။ အချစ်တွေကုန်သွားမှ အချစ်ကိုတွေ့ရှိခဲ့သော၊ အချစ်ကိုနားလည်ခဲ့သော စကားလက်၏ဖြစ်အင်ကို သနားကရုဏာသက်ဖွယ် မြင်ယောင်လာ စေသည် ကို တွေ့ရပါသည်။

ဆက်လက်၍ -

“မြစ်တွေရဲ့အဆုံးဟာ ပင်လယ်....
အချစ်တွေရဲ့အဆုံးသာ (ဘယ်မှာလဲ)၂
လေရူးလေရူးသုန်သုန်” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၀)

ဟု ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။ အချစ်၏ အဆုံးအစမရှိခြင်းသဘောကို မြစ်နှင့်ပင်လယ်တို့၏ သဘာဝနှင့်ယှဉ်ပြ ထားသဖြင့် အဓိပ္ပာယ်သည် ပို၍လေးနက်ထင်ရှားလာသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ “ဘယ်မှာလဲ” ဟူသော စကားကို နှစ်ကြိမ်ထပ်ဆိုခိုင်းခြင်းဖြင့် အချစ်ကိုရှာရင်းမှပင် ရှာမတွေ့တော့သော စကားလက်၏ ဖြစ်ရပ်ကို ပို၍ထင်ရှားလာစေပြီး ကရုဏာသက်လာစေပါသည်။ ဝတ္ထုထဲတွင် စကားလက်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို ရှာဖွေနေသည့်ပုံစံမျိုး အိပ်မက်မက် တတ်သည့် အခန်းပါဝင်ပါသည်။ ထိုသို့အိပ်မက် မက်သည့်ဇာတ်ဝင်ခန်းသည် အချစ် (သို့မဟုတ်) နားခိုရာကို ရှာဖွေနေသော စကားလက်၏ဘဝကို အရိပ်နိမိတ်ပြထားသော ဇာတ်ကွက်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထိုသို့ရှာဖွေ ရသည့်သဘောကိုပင် ရည်ရွယ်ကာ “ဘယ်မှာလဲ” ဟူသောအမေးစကားဖြင့် အချစ်၏အဆုံးသတ်ကို ရှာဖွေနေသည့်အဖြစ်ကို ဖွဲ့စပ်ထား သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ထို့ပြင် “လေရူးသုန်သုန်” ဟုတိုက်ရိုက်မရေးဘဲ “လေရူး လေရူး” ဟူ၍ နှစ်ခါထပ်ကာ ဖန်တီး ရေးဖွဲ့ထားသည့်အတွက် လေရူး၏ တိုက်ခတ်မှုသဘောကို ပေါ်လွင်လာစေပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံးတွင် လေရူးတိုက်ခတ်သလို ခြေဦးတည့်ရာ စိတ်ကူးတည့်ရာကို လုပ်ကိုင်လာခဲ့သော၊ နောက်ဆုံး သူချစ်ရသူ များနှင့် ကွေကွင်းရသောအခါ နောင်တရသော်လည်း အချိန်နှောင်းသွား ခဲ့ပြီးဖြစ်သည့် စကားလက်၏ သနားစဖွယ် ပုံရိပ်ကို မြင်ယောင်လာစေပါသည်။

တတိယအပိုဒ်

တတိယအပိုဒ်တွင် ကံကြမ္မာလေရူးနှင့်အတူ ခြေဦးတည့်ရာလွင့်ပါလာသောသူအတွက် ဝမ်းနည်း လွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များမှာ ကျရန်အဆင်သင့်ဖြစ်နေပုံ၊ ပူလောင်လွန်းသော မိမိ၏အဖြစ်ကို ချစ်သူအား ပြောပြ ပေးပါရန် တောင်းပန်သော ဟန်မျိုးဖြင့် ရေးစပ်ထားပါသည်။

“လေရှူးနှင့်အတူ ခြေဦးတည့်ရာ လွင့်ပါအဝေး
 ရွက်ကြွေကလေးတွေ နွေဆိုရင် လုကြွေကြသလို
 မျက်ရည်ကလေးတွေ ရွှေလိုပင်ဥနေရတာ
 ခုခွေချရင် သူ့ရှေ့မှာ တောင်ပုံ ရာပုံ
 အချစ်ဦး ယုံဖို့ ပြောပြလိုက်ပါ
 ကိုယ့်ဘဝနွေဦး လေရှူးသုန်သုန်” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၀-၂၉၁)

ဟူ၍ စကားလက်၏ သနားစဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို စကားလုံးများဖြင့် ပုံပေါ်လာအောင် ရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ နွေဦးရာသီတွင် လေရှူးတိုက်ခတ်လိုက်သောအခါ ရွက်ကြွေကလေးများသည် သူ့ထက်ငါကဲ့အောင် လုကာ ရက်ကာ ကြွေကျနေကာ ခြေဦးတည့်ရာ လွင့်ပါသွားကြသကဲ့သို့ မျက်ရည်ကလေးများသည်လည်း မျက်ဝန်းတွင် တွဲလွဲခိုကာ ချစ်သူရှေ့တွင် ငိုချပစ်တော့မည့်ဟန်ပြင်နေပုံကို ဥပမာပြုတင်စားကာ ရေးဖွဲ့ ထားပါသည်။ “ရွက်ကြွေကလေးတွေ နွေဆိုရင် လုကြွေ၊ မျက်ရည်ကလေးတွေ ရွှေလိုပင်ဥနေ” ဟူ၍ နဘေထပ်ကာရန်ကို ယူထားသဖြင့် ငိုချင်ရက် လက်တို့ဖြစ်နေသည့် ဟန်ကို မြင်ယောင်လာစေပါသည်။

လေရှူးကြောင့် သစ်ရွက်များကြွေနိုင်သကဲ့သို့ ချစ်သူကငိုစေချင်လျှင် ချစ်သူရှေ့တွင် မျက်ရည်များ ကျလာနိုင်မည့်သဘောကို “တောင်ပုံရာပုံ”ဟူသော အဖွဲ့နှင့်ပြထားရာ ခံစားရမှုအတိုင်းအဆကို မြင်သာ လာစေပါသည်။ ထို့နောက် “အချစ်ဦးယုံဖို့ပြောပြလိုက်ပါ ကိုယ့်ဘဝနွေဦး” ဟူ၍ ဆက်ဖွဲ့ထားရာ မျက်ရည်များသည် ချစ်သူအတွက် ယုံကြည်လောက်စေမည့် သက်သေများအဖြစ် ပြပေးကြပါရန် အသနားခံနေသည့် ဖြစ်အင်ကို ထင်ရှားလာစေပါသည်။ ထို့ပြင် ပူလောင်မှုများဖြင့် မငြိမ်းချမ်းနိုင်သည့် သဘောကိုလည်း “ဘဝနွေဦး” ဟူ၍ ရူပကအလင်္ကာမြောက်အောင် ရေးဖွဲ့ထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

စတုတ္ထအပိုဒ်

စတုတ္ထပိုဒ်တွင် တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသောလေရှူးများအား မိမိဘဝတွင်ခံစားနေရသည်များကို ချစ်သူယုံအောင် ပြောပြစေရန်တိုက်တွန်းပုံဖြင့် ဖန်တီးရေးဖွဲ့ထားပါသည်။

“မမျှော်လင့်သာလည်း ကြုံတုန်းမှာလိုက်ပါရစေ
 လေရှူးသုန်သုန် တစ်ခါတစ်လေ အလှည့်သင့်ရင်ဖြင့်
 ညှာကြွေတဲ့ အနွဲ့ပွင့်ကလေးတွေ လူကြုံပါးကာ” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၁)

ဟူ၍ ချစ်သူယုံပါစေဟု မျှော်လင့်မထားသော်လည်း နူးညံ့လှပသောပန်းပွင့်ကလေးများကို ကြွေကျလာ အောင် တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသော လေရှူးများကို ပန်းပွင့်ကြွေလေးများနှင့်အတူ အခွင့်အရေး ကြုံကြိုက်တုန်းတွင် လူကြုံပါးစေချင်ကြောင်း စပ်ဆိုထားပါသည်။ ချစ်သူယုံဖို့ မမျှော်လင့်သည့် အဖြစ် အပျက်ကို “မမျှော်လင့်သာ” ဟူ၍ “သာ” ဟူသော ကြိယာထောက်ဖြင့် တွဲသုံးထားရာ အခြေအနေ အရ မျှော်လင့်၍မဖြစ်နိုင်ကြောင်း သိနေသောသဘောကို ပေါ်လွင်လာစေရာ သနားကရုဏာစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာ စေပါသည်။ အခွင့်အခါသင့်ပုံ၊ အခွင့်အရေး ကြုံကြိုက်ပုံကို “အလှည့်သင့်ရင်” ဟု သုံးနှုန်းထားပါသည်။ ကြွေကျလာသော နူးညံ့လှပသည့် ပန်းပွင့်ကလေးများကို “ညှာကြွေတဲ့ အနွဲ့ပွင့် ကလေးတွေ” ဟူ၍

သုံးနှုန်းထားရာ သနားစရာပန်းပွင့်ကြွေ ကလေးများအဖြစ် ပုံပေါ်လာ သည့်အတွက် ပန်းပွင့်ကလေးများ အပေါ် ကရုဏာသက်စိတ်ဝင်လာစေပါသည်။ စကားလက်၏ သနားစရာအဖြစ်အပျက်ကို နူးညံ့ လှပသော ပန်းပွင့်ကြွေလေးများဖြင့် နိမိတ်ပုံပြထားသောအဖွဲ့ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ -

“လွမ်းလေပူပုံပွားရတာများ ကိုယ့်သက်ထားမှာ

ရွှေအားတော်နွဲ့လှပါပေါ့ အားကကုန်

အသည်းတွေ ကွဲကြေကုန်တောင်မမူပါ

ဪ...သည်းငွေခုံသောင်နုမှာ သေချင်လှလွမ်းဖွယ်ကြုံ”(ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၁)

ဟူ၍ အချစ်အလွမ်းစိတ်များဖြင့် အသည်းကွဲကြေမတတ် ခံစားနေရသောဖြစ်အင်ကို စကားလုံးအင်အား ကောင်းကောင်းဖြင့် ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။ “လွမ်းလေပူပုံပွား” ဟူသောအဖွဲ့တွင် အလွမ်းများကြောင့် ပူပင်ရသော ဖြစ်ရပ်များမှာ မပြီးဆုံးနိုင်ဘဲ ပွားများလာရသည့်အဖြစ်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အလွမ်းများ ဖြင့်ပူလောင်နေရသော ဘဝသည် ပို၍ ပို၍ပင်များပြားလာရသည့်အဖြစ်ကို ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ် ထိထိမိမိ ဖြင့် ဖွဲ့စပ်ထားသည်ကိုတွေ့ရပါ သည်။ ထို့ပြင် “ကိုယ့်သက်ထား” ဟူ၍ စကားလက်ကို တေးရေးဆရာက တင်စားခေါ်ဝေါ်ဟန်ဖြင့် သုံးနှုန်းထား သည်။

ဝတ္ထုတွင် စကားလက်သည် မိလာနီသေဆုံးပြီးနောက် မိမိအားကိုးအားထားရမည့်သူများ မရှိတော့သည့်အဖြစ်ကို နားလည်လာပြီး ရက်ဘတ်တလာကို တကယ်ချစ်ကြောင်း နားလည် သဘောပေါက်လာသော်လည်း ရက်ဘတ်တလာကပါ မိမိနံ့ဘေးမှထွက်ခွာသွားသောအခါ ခံစားရသော ခံစားချက်သည် အားအင်များကုန်ခန်းကာ အသည်းနှလုံးများကွဲကြေသကဲ့သို့ခံစားရကြောင်း ရေးသား ထားပါသည်။ ထိုအဖြစ်ကိုပီပြင်အောင် သီချင်းတွင် ဖန်တီးထားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ အားအင်များ မရှိပုံကို “ရွှေအားတော်နွဲ့လှပါပေါ့ အားကကုန်” ဟု ဖွဲ့စပ်ထားပြီး သေချင်လောက်အောင် ခံစားရပုံကို “သည်းငွေ ခုံသောင်နုမှာသေချင်လှလွမ်းဖွယ်ကြုံ” ဟူ၍ စကားလုံးရိုးရိုးဖြင့်တင်စားကာ သုံးနှုန်းထား ပါသည်။ လူရောစိတ်ဓာတ်ပါနူးညံ့ပျော့ပျောင်းနေမှု၊ အားအင်မရှိလောက်အောင် စိတ်ပင်ပန်း လူပင်ပန်း ဖြစ်နေမှုများကို ကာရန်အချိတ်အဆက်မိမိဖြင့် စပ်ဆိုထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ပြင်နုနယ်သော အသည်း နှလုံးကို “သည်းငွေခုံသောင်နု” ဟူ၍ လှလှပပတင်စားကာ သုံးနှုန်းထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ လူပင်ပန်းစိတ်ပင်ပန်းဖြစ်ကာ အားအင်မရှိဘဲ နူးညံ့သိမ်မွေ့ ပျောင်းနွဲ့မှုကို စကားလုံးဖွဲ့ စပ်ပုံ အရရော အဓိပ္ပာယ်အရပါ ပေါ်လွင်အောင် ဖော်ကျူးပြနေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ထို့နောက် “အချစ်ဦးယုံဖို့ပြောပြလိုက်ပါ

ကိုယ့်ဘဝနွေဦး . . .လေရူး သုန်သုန်” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၁)

ဟူ၍တတိယအပိုဒ်အဆုံးတွင် စပ်ဆိုထားသော အဖွဲ့ကိုပင် ထပ်မံဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။ ထိုသို့ ဆင်တူအောင် ထပ်မံဖွဲ့ဆိုထားသည့်အတွက် ချစ်သူကိုပြောပြခွင့်မသာသော်လည်း ချစ်သူယုံအောင် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ပြောပြချင်နေသော ဖြစ်ရပ်ကို ပို၍ ထင်ရှားလေးနက်လာစေသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ပဉ္စမအပိုဒ် (နောက်ဆုံးပိုဒ်)

နောက်ဆုံးပိုဒ်တွင် ချစ်သူနှင့်ကွေ့ကွင်းကာ ပူလောင်ခံစားနေရသော ဖြစ်ရပ်များသည် ကံကြမ္မာ သာ ဖြစ်သည့်အတွက် ကံကြမ္မာအတိုင်းသာ ရှေ့ဆက်အသက်ရှင်ရမည့်ဖြစ်ရပ်ကို ဖွဲ့ပြထားပါသည်။ ဝတ္ထုနိဂုံးတွင် ရက်ဘတ်တလာ ထွက်သွားပြီးနောက် မိမိအားကိုးအားထားရမည့်သူ မရှိတော့သဖြင့် စိတ်နှလုံးထိခိုက်ခံစားနေရ သော်လည်း -

“ဒါတွေကို မြိုင်သာယာရောက်မှ စဉ်းစားတော့မယ်၊ အဲဒီအခါကျရင် ငါလည်း ခံနိုင်ရည် ရှိလာတော့မှာပါ။ သူ့ကိုပြန်ပြီး သိမ်းသွင်းနိုင်တဲ့နည်းလမ်းတွေကို မနက်ဖြန်ကျမှ စဉ်းစား တော့မယ်” (မြသန်းတင့်၊ ၂၀၁၇၊ ၈၉၈)

ဟုတွေးတောကာ ချစ်သူတစ်နေ့ပြန်လာအောင် လုပ်နိုင်ရမည်၊ ပြန်ချစ်အောင်လုပ်နိုင်ရမည်ဟု အားတင်း ကာအသက်ရှင်သန်အောင်နေမည်ဟု စဉ်းစားမိပုံဖြင့် နိဂုံးချုပ်ထားပါသည်။ ထိုသဘောကိုပင် သီချင်းနိဂုံး၌ အံဝင်အောင် ဖွဲ့စပ်ထားသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သီချင်းတွင် -

“ဘယ်ပုံဘယ်ရေး ရှေးရှေးကံက
ဝေးဝေးလံလံ မှန်လှပါ အဖော်မစုံ ကမ္မသကာခေါ်တုံ
တော်ရုံတန်ရုံ မေ့ယူမရတဲ့ နေ့တဒူဝ ပူရတဲ့အမှု
သူကဖြင့်ရှုရက်နိုင်ပုံ” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၁)

ဟူ၍ ကံကြမ္မာကို အပြစ်တင်သည့်လေသံမျိုးဖြင့် ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။ မည်သို့သော ရှေးကုသိုလ်ကံ များကြောင့် ချစ်သူအဖော်များဖြင့် ကွဲကွာခြင်းကို ကြုံတွေ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုသို့တွေ့ကြုံ ဖြစ်ပျက် ရခြင်းသည် ကံကြမ္မာအရ ကမ္မသကာသာဖြစ်ကြောင်း “ရှေးရှေးကံ၊ ဝေးဝေးလံ” “မှန်လှပါ အဖော်မစုံ၊ ကမ္မသကာခေါ်တုံ” ဟူ၍ နဘေထပ်အဖွဲ့များဖြင့် ဖွဲ့စပ်ထားရာ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ထင်ရှားစေ သည့်အပြင် အသံကိုပါချိုသာပြေပြစ် စေသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

ထို့နောက် နိစ္စဓူဝဒုက္ခများဖြင့်ကြုံတွေ့နေရသည့်အဖြစ်ကို ကံကြမ္မာက သနားငဲ့ညှာခြင်းမရှိ ဖြစ်နေပုံကို -

“တော်ရုံတန်ရုံ မေ့ယူမရတဲ့ နေ့တဒူဝ ပူရတဲ့အမှု
သူကဖြင့် ရှုရက်နိုင်ပုံ” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၁)

ဟူ၍ ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။ တွေ့ကြုံနေရသော ဒုက္ခအပူမီးများသည် အချိန်ကြာလျှင် မေ့ပျောက်သွား နိုင်သည့် တော်ရုံတန်ရုံကိစ္စများမဟုတ်ကြောင်းကို “မေ့ယူမရ နေ့တဒူဝ ပူရ” ဟူ၍အသံများကို တွဲစပ်ယူ သည့် နဘေထပ်အဖွဲ့များဖြင့် ဖွဲ့စပ်ထားရာ အဓိပ္ပာယ်ကို ပို၍ ထင်ရှားပေါ်လွင်လာစေသည် ကိုတွေ့ရပါ သည်။

ဆက်လက်၍ -

“ခိုင်လုံစွာတမ်းတမိလည်း

ပြန်ဆုံစရာလမ်းမှမရှိဘဲ

ဝမ်းနည်းကြည့်ကြည့်ရင်းမျှော်ရုံ

ဒီလိုပုံနဲ့ မယုံလည်းဆက်နေ ယုံလည်းဆက်နေ” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၁)

ဟူ၍ ချစ်သူကို ပြန်လည်တမ်းတမိသော်လည်း ချစ်သူနှင့် ကွဲကွာခဲ့ကြခြင်းသည် အမှန်တကယ်ဖြစ်သောကြောင့် ပြန်ဆုံတွေ့စရာ မရှိသည့်အတွက် ဝမ်းနည်းသောစိတ်ဖြင့် မျှော်လင့်နေရုံမှလွဲ၍ မည်သို့မှ မတတ်နိုင်ပုံ၊ ချစ်သူပြန်လာမည် မလာမည် မသေချာသော်လည်း အသက်ရှင်သည့်ကာလပတ်လုံး ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် မျှော်လင့်နေသည့် ပုံရိပ်ကိုပေါ်လွင်အောင် ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။

ချစ်သူတစ်နေ့ ပြန်ကိုပြန်လာလိမ့်မည်ဟု တမ်းတနေမိသော်လည်း ပြန်ဆုံရန်မဖြစ်နိုင်ပုံကို “ခိုင်လုံစွာ တမ်းတမိ၊ ပြန်ဆုံစရာလမ်းမှမရှိ” ဟု နဘောထပ်အဖွဲ့ဖြင့် ဖွဲ့စပ်ထားရာ ချစ်သူပြန်လာရန် မည်သို့ပင်မျှော်လင့်နေသော်လည်း မျှော်လင့်ချက်သည်မပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း သိနားလည်နေမိသည့် ဖြစ်ရပ်ကို သနားစဖွယ်ခံစားလာမိစေပါသည်။ စိတ်အတွေးနှင့် ပြင်ပဖြစ်ရပ်၏ ကွာခြားချက်ကို ထိထိမိမိ ဖော်ကျူးပြနိုင်သည့် အဖွဲ့ဟုဆိုနိုင်ပါသည်။ ချစ်သူလာသည်ဖြစ်စေ၊ ချစ်သူမလာသည်ဖြစ်စေ၊ ချစ်သူက မိမိ၏အချစ်ကို ယုံသည်ဖြစ်စေ၊ မယုံသည်ဖြစ်စေ၊ မည်သို့ပင်ခံစားရစေကာမူ အသက်ရှင်သန်အောင် နေထိုင်နေရသည့်အဖြစ်ကိုလည်း “ဒီလိုပုံနဲ့ မယုံလည်းဆက်နေ ယုံလည်းဆက်နေ” ဟူ၍ ရင်နာစရာ ကောင်းသောအဖြစ်ကို ကရုဏာသက်ဖွယ် ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။

ထို့နောက် -

“မြစ်တွေရဲ့အဆုံးဟာ ပင်လယ်....

အချစ်တွေရဲ့အဆုံးသာ (ဘယ်မှာလဲ)၂

လေရူး လေရူး လေရူးသုန်သုန်” (ကျော်ဇောမောင်၊ ၂၀၂၀၊ ၂၉၁)

ဟူ၍ သီချင်းဒုတိယအပိုဒ်တွင် ဖွဲ့စပ်ထားသော စာသားများကိုပင် ထပ်ကျော့ကာ ဖွဲ့စပ်ထားပါသည်။ အဆုံးအစမရှိ သည့်ချစ်ခြင်းတရားကို လိုက်ရှာနေသည့် သဘောကို ပို၍ထင်ရှားလေးနက်လာအောင် ဖွဲ့စပ်ထားသော အဖွဲ့ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သီချင်းနိဂုံးတွင် “လေရူး” ဟူသောစကားကို ထပ်ကာထပ်ကာ ရေးဖွဲ့ထားသည့်အတွက် ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး လေရူးတိုက်ခတ်သကဲ့သို့ ခြေဦးတည့်ရာ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ ပြုလုပ်ခဲ့ရာမှ နောက်ဆုံး တွင် ချစ်သူနှင့် ဝေးရသည့်ဖြစ်ရပ်ကို ပို၍ ခံစားလာမိစေပါသည်။

သီချင်းတစ်ပုဒ်လုံးသည် လေရူးသုန်သုန် ဝတ္ထုတွင်ပါသော ဇာတ်လမ်းအသေးစိတ်ကို ဖော်ကျူး ခြင်းမရှိဘဲ စကားလက်၏ သနားစရာဘဝကိုသာ ကရုဏာသက်ဖွယ် ဖော်ကျူးထားသည်ဟုဆိုနိုင်ပါ သည်။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လေရူးတိုက်ခတ်သကဲ့သို့ စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ နေထိုင်ခဲ့ပြီး အချစ်မရှိတော့ သည့် အချိန်ကျခါမှ အချစ်ကို ရှာဖွေနေသည့်အဖြစ်၊ တမင်ခွဲခွာသွားသောချစ်သူကို တမ်းတမှုများ

ဖြင့် ပူလောင်နေရသောအဖြစ်၊ ချစ်သူယုံကြည်လာအောင် ပြောပြချင်သော်လည်း အခွင့်အရေးမရှိတော့ သောအဖြစ်၊ ချစ်သူပြန်လာသည်ဖြစ်စေ၊ ပြန်မလာသည်ဖြစ်စေ မျှော်လင့်ရင်း အသက်ရှင်သန်အောင် နေထိုင်နေမည့် အဖြစ်တို့ကို နဘေထပ်အဖွဲ့များ၊ လှပရိုးရှင်းသော စကားအသုံးကောင်းများ၊ အသံကာရန် များ၊ အလင်္ကာအဖွဲ့အနွဲ့များ၊ တင်စားမှုစကားလုံးများ၊ နိမိတ်ပုံအဖွဲ့များကို သူ့နေရာနှင့် သူ့အသုံးပြုကာ ဖန်တီးရေးဖွဲ့ထားသည်မှာ ကရုဏာရသကို ခံစားရစေသော သီချင်းတစ်ပုဒ်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

၆။ တွေ့ရှိချက်၊ ရလဒ်

လေ့ရှုသုန်သုန်ဝတ္ထုသီချင်းသည် ဝတ္ထုအတွင်းရှိဖြစ်ရပ်များကို အသေးစိတ်ဖော်ကျူးခြင်း မဟုတ်ဘဲ အဓိကဇာတ်ဆောင် စကားလက်၏ သနားစရာဖြစ်ရပ်ကိုသာ ရွေးထုတ်ခံစားကာ ဖွဲ့စပ်ထား သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဝတ္ထုတွင် ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်ဆောင်၊ ကာလဒေသနောက်ခံစသဖြင့် အသေးစိတ် ဖွဲ့သော်လည်း သီချင်းတွင်မူ ဝတ္ထုထဲမှ အချစ်ခံစားမှုတစ်ခုကိုသာယူကာ ခြုံငုံဖွဲ့စပ်ထားရာ သီချင်းဖွဲ့စပ် ဖန်တီးမှုသဘောတရား တစ်နည်းအားဖြင့် တေးရေးဆရာ၏ ဖန်တီးမှုစွမ်းရည်ကို နားလည်အကဲဖြတ် နိုင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထို့ပြင် သီချင်းတွင် ဝတ္ထု၏ဩဇာကို လုံးလုံးပစ်ပယ်ခြင်းမပြုဘဲ ဝတ္ထု၏ ရသခံစားမှုကိုလည်း မပျောက်အောင် ဖန်တီးရေးဖွဲ့ထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ သို့သော် ဝတ္ထုတွင် ရသမျိုးစုံခံစားရနိုင်သော် လည်း သီချင်းတွင်မူ အချစ်နှင့် ဆက်နွယ်နေသည့် ကရုဏာရသကိုသာ အလေးပေးခံစားရအောင် အသံ၊ ကာရန်၊ အလင်္ကာ၊ နိမိတ်ပုံ၊ တင်စားမှု စကားအသုံးအနှုန်းများဖြင့် ဖန်တီးပုံဖော်ထားသည်ကို တွေ့ရပါ သည်။

ဝတ္ထုနှင့်သီချင်းသည် စာပေပုံသဏ္ဍာန်ချင်း မတူကွဲပြားသော်လည်း တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဩဇာ သက်ရောက်မှုရှိအောင်၊ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ဆက်စပ်မှုရှိအောင် ဖန်တီးနိုင်သည့်သဘောရှိပါသည်။ အနုပညာ ပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခုမှ အနုပညာပုံသဏ္ဍာန်တစ်ခုကို ပြောင်းလဲဖန်တီးရာတွင် မူရင်းဝတ္ထု၏ စိတ်ကူး ခံစားမှုကို ထိမိပေါ်လွင်စေရန် စကားအသုံးအနှုန်းများဖြင့် ဖန်တီးပုံဖော်ရသည့်နေရာ၊ ခံစားသူပရိသတ် က ရသခံစားမှု ရရှိစေသောနေရာတွင် စာပေ ပုံသဏ္ဍာန်နှစ်မျိုးသည် အတူတူပင် ဖန်တီး နိုင်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ခြုံငုံသုံးသပ်ချက်

ဤစာတမ်းတွင် ဂီတစာဆိုမောင်ကျော်ဇော၏ လေ့ရှုသုန်သုန် ဝတ္ထုသီချင်းကို လေ့လာတင်ပြ ထားပါသည်။ ထိုသို့တင်ပြရာတွင် ကဗျာတစ်ပိုဒ်ချင်းစီကို အသေးစိတ် လေ့လာတင်ပြထားပြီး မူရင်းဝတ္ထု ဖြစ်သော လေ့ရှုသုန်သုန်ဝတ္ထုနှင့် ဆက်စပ်ကာ ချိန်ထိုးလေ့လာထားပါသည်။ ဝတ္ထုသီချင်းဟုဆိုသည့် အတိုင်း မူရင်းဝတ္ထု၏ အတွေးအမြင်၊ ဝတ္ထုဗျာဇာတ်ဆောင်၏ ဖြစ်ရပ်နှင့် ခံစားမှုတို့ကို အခြေခံရေးဖွဲ့ထား သည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ သို့သော် ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လုံးကို တင်ပြပြောဆိုခြင်းမဟုတ်ဘဲ ဇာတ်ဆောင် စကားလက်၏ ဘဝတွင်ကြုံတွေ့ရသော ဖြစ်ရပ်များမှ ခံစားရသော ခံစားမှုများကိုသာ ရွေးချယ်တင်ပြ

ထားခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်လုံးကို ခြုံငုံခံစားပြီးမှ သီချင်းအဖြစ် ဖန်တီးရေးဖွဲ့ ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

တေးတစ်ပုဒ်ဖန်တီးရာတွင် တေးရေးဆရာ၏ခံစားမှု ဖန်တီးမှုသည်အလွန်အရေးပါလှပါသည်။ ဝတ္ထုသီချင်းဖန်တီးရေးဖွဲ့ခြင်းသည် ကိုယ်ပိုင်ခံစားစပ်ဆိုရသောသီချင်းကဲ့သို့ ခံစားမှုဖန်တီးမှု လွတ်လပ်မှု မရှိဘဲ မူရင်းဝတ္ထု၏ အရသာမပျက်အောင် ဖန်တီးပုံဖော်ရသည်မှာ ခက်ခဲသကဲ့သို့ တာဝန်လည်းကြီး သည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။ ယခုလေ့ရှိသည့်ဝတ္ထုသီချင်းသည် မူရင်းဝတ္ထု၏ခံစားမှု ဩဇာမှ သွေဖည်သွားခြင်းမရှိဘဲ ဝတ္ထုခံစားမှုအတိုင်း သီချင်းကိုခံစားနိုင်အောင် ဖန်တီးထားသည့် တေးရေးဆရာ ၏ ဖန်တီးစွမ်းရည်ကို အကဲခတ်နိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် စကားလုံးအသုံးအနှုန်း ရွေးချယ် သုံးနှုန်းမှု၊ သံစဉ်အဆွဲအငင် လေယူလေသိမ်းပုံဖော်နိုင်မှု၊ ရသခံစားမှု ပေးစွမ်းနိုင်မှုတို့ကို လေ့လာ အကဲခတ်နိုင်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ဝတ္ထုသီချင်းတစ်ပုဒ်လုံးကို လေ့လာကြည့်သည့်အခါ ဝတ္ထု၏ ခံစားမှုမပျောက်အောင်၊ ဝတ္ထု၏ ပေးစွမ်းနိုင် သော ရသခံစားမှုကို ပို၍ခံစားလာရအောင် ဖန်တီးထားသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ ဝတ္ထုမဖတ်ဖူး သူက သီချင်း နားထောင်သည့်အခါ အချစ်ကိုလိုက်ရှာရင်း အချစ်နှင့်လွဲခဲ့ရသည့်ဖြစ်ရပ်ကို ရင်နင့်စဖွယ် ခံစားရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်ဝတ္ထုဖတ်ပြီးမှ သီချင်းနားထောင်သည့်အခါ သီချင်း၏စကား အသုံးအနှုန်းများ၊ နဘောထပ်ကာရန်များ၊ လေယူလေသိမ်း အဆွဲအငင်အဖြတ်အတောက်များ၊ ရသခံစားမှု များကို ပို၍ခံစားနားလည်နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယူဆမိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဝတ္ထု၏ဩဇာသက်ရောက်မှု သဘော တစ်နည်းအားဖြင့် ဝတ္ထုနှင့်သီချင်း၏ ကူးလူးဆက်သွယ်မှု သဘောများကို လေ့လာအကဲဖြတ် နိုင်မည်ဟု ထင်မြင်သုံးသပ်မိပါသည်။

နိဂုံး

ဝတ္ထုနှင့်သီချင်းသည် စာပေပုံသဏ္ဍာန်ချင်းမတူသော်လည်း ရသခံစားမှုပေးစွမ်းနိုင်သော အဖွဲ့အနွဲ့အရေးအသားချင်း တူညီမှုရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်ရာ ဝတ္ထုသီချင်းကို လေ့လာခြင်းဖြင့် ဝတ္ထု၏သီချင်း အပေါ် ဩဇာသက်ရောက်မှုသဘော တစ်နည်းအားဖြင့် ရသစာပေတို့၏ ကူးလူးဆက်သွယ်မှု သဘောများ ကို လေ့လာသိရှိနိုင် လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်မိပါသည်။

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ကျော်ဇော၊ မောင်။ (၂၀၂၀။ *ရှင်ဘတ်ထဲမှလာသော သီချင်းများ*။ ရန်ကုန်၊ လင်းလွန်းခင်စာပေ။
- ခင်မင်၊ မောင် (ခနုဖြူ)။ (၂၀၁၀။ *စာပေသမုဒ္ဒရာ၌လက်ပစ်ကူးခြင်း(ဒုကြိမ်)*။ ရန်ကုန်၊ အားမာန်သစ်စာပေ။
- ခင်မင်၊ မောင် (ခနုဖြူ)။ (၂၀၁၄။ *သီချင်းနားထောင်သူတစ်ယောက်၏ ရှင်ထဲကသီချင်းများအကြောင်း*။ ရန်ကုန်၊ ပုဂံစာအုပ်တိုက်။
- ချစ်ဦးညို။ (၂၀၀၈)။ (၂၀၀၈)။ *မြို့မငြိမ်းနှင့် ဂလိုဘယ်လိုက်ဇေးရှင်းတေးသီချင်းခံစားမှုစာစုများ*။ ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်တိုက်။
- စောမုံညင်း။ (၁၉၆၁)။ *ဂီတဟူသည်*။ ရန်ကုန်၊ စာပေဗိမာန်ပုံနှိပ်တိုက်။
- တင်ဦး (ပုဂံဝန်ထောက်မင်း-)။ (၁၉၆၉)။ *ကဗျာဗန္ဓုသာရကျမ်း*။ ရန်ကုန်၊ လယ်တီမဏ္ဍိုင်။
- ဖေမောင်တင်၊ ဦး။ (၁၉၈၇)။ *မြန်မာစာပေသမိုင်း*။ ရန်ကုန်၊ စပယ်ဦးပုံနှိပ်တိုက်။
- မြသန်းတင့်။ (၂၀၁၇)။ *လေရှူးသုန်သုန် (ပထမတွဲ)* (တကြိမ်)။ ရန်ကုန်၊ သင်းစာပေ။
- မြသန်းတင့်။ (၂၀၁၇)။ *လေရှူးသုန်သုန် (ဒုတိယတွဲ)* (တကြိမ်)။ ရန်ကုန်၊ သင်းစာပေ။
- မြင့်ကြည်၊ ဦး။ (၂၀၀၁)။ *မြန်မာတေးဂီတအနုစာပေသမိုင်း*။ အမျိုးသားလူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ဦးစီးဌာန။
- မြင့်ကြည်၊ ဦး။ (၂၀၁၁)။ *စာပေနှင့်ဂီတ ဂီတနှင့် စာပေ*။ ရန်ကုန်၊ ရာပြည့်ပုံနှိပ်တိုက်။
- မြန်မာစာအဖွဲ့။ (၂၀၁၀)။ *မြန်မာအဘိဓာန် (ဒုကြိမ်)*။ ရန်ကုန်၊ မြန်မာစာအဖွဲ့ဦးစီးဌာန။
- လှထွတ်(စန္ဒယား-)။ (၂၀၁၁)။ *မြန်မာဂီတရေစီးကြောင်း (ဒုကြိမ်)*။ ရန်ကုန်၊ ချမ်းသာပုံနှိပ်တိုက်။